

Sygn. akt: I C 542/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 kwietnia 2014 r.

Sąd Rejonowy w Nysie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Sądu Rejonowego Remigiusz Drzewiecki
Protokolant:	protokolant sądowy Joanna Pile-Syposz

po rozpoznaniu w dniu 9 kwietnia 2014 r. na rozprawie w N.

sprawy z powództwa M. S.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. w W. na rzecz powoda M. S. kwotę 22.000 zł (dwadzieścia dwa tysiące złotych) wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 19 lipca 2012 r. do dnia zapłaty,

II. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. w W. na rzecz powoda M. S. kwotę 1.100 zł (jeden tysiąc sto złotych) tytułem kosztów opłaty sądowej, kwotę 2.400 zł (dwa tysiące czterysta złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego, kwotę 34 zł (trzydzieści cztery złote) tytułem kosztów opłaty skarbowej od pełnomocnictw oraz kwotę 1.200 zł (jeden tysiąc dwieście złotych) tytułem wynagrodzenia biegłego,

III. przyznaje biegłej sądowej z zakresu szacowania nieruchomości I. M. (1) wynagrodzenie za sporządzenie pisemnej opinii złożonej w sprawie w dniu 17 lutego 2014 r. w kwocie 2.162,77 zł (dwa tysiące sto sześćdziesiąt dwa złote i siedemdziesiąt siedem groszy) oraz zwrot wydatków poniesionych w związku z tą opinią w kwocie 238,58 zł (dwieście trzydzieści osiem złotych i pięćdziesiąt osiem groszy) z zaliczki w kwocie 1.500 zł (jeden tysiąc pięćset złotych) wpłaconej dnia 22.01.2013 r. przez stronę pozwaną, a zapisanej pod pozycją 03/531/13 oraz z zaliczki w kwocie 1.200 zł (jeden tysiąc dwieście złotych) wpłaconej dnia 27.11.2013 r. przez powoda, a zapisanej pod pozycją 03/750/13,

IV. przyznaje świadkowi I. M. (2) zwrot kosztów dojazdu na rozprawę w dniu 22.11.2013 r. w kwocie 232,35 zł (dwieście trzydzieści dwa złote i trzydzieści pięć groszy) z zaliczki w kwocie 1.500 zł (jeden tysiąc pięćset złotych) wpłaconej dnia 22.01.2013 r. przez stronę pozwaną, a zapisanej pod pozycją 03/531/13,

V. zwraca stronie pozwanej kwotę 66,30 zł (sześćdziesiąt sześć złotych i trzydzieści groszy) jako niewykorzystaną zaliczkę na koszt opinii biegłych.

UZASADNIENIE

Dnia 8 maja 2013 roku powód M. S. wniósł o zasądzenie od strony pozwanej (...) S.A. w W. kwoty 22.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 19 lipca 2012 roku do dnia zapłaty, odsetek od odsetek zaległych od dnia wytoczenia powództwa oraz o zasądzenie od strony pozwanej kosztów postępowania według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, iż wraz z żoną są właścicielami nieruchomości położonej w S., gmina K., powiat (...), województwo (...). Na tej nieruchomości posadowiony jest dom jednorodzinny o powierzchni 350 m², który jest w trakcie remontu. W dniu 22 stycznia 2009 roku i 22 stycznia 2010 r. powód zawarł ze stroną pozwaną umowę ubezpieczenia. Powód ubezpieczył dom na kwotę 22.000 zł. Podczas oględzin domu w dniu 16 czerwca 2012 roku powód stwierdził, iż miała miejsce kradzież z włamaniem do obiektu. Skradzione zostały 1) prąd, lapy, wyłączniki o wartości 10.370 zł, 2) rury miedziane, zawory o wartości 14.333 zł, 3) drzwi, skrzydła o wartości 5.672 zł 4) sanitariaty o wartości 560 zł, 5) grzejniki o wartości 2.250 zł, 6) okna o wartości 6.752 zł, 7) sprzęt (wiertarki i inne) o wartości 6.548 zł. Łączna wartość skradzionych przedmiotów wyniosła 46.342 zł. Powód zgłosił stronie pozwanej powstałą szkodę w dniu 18 czerwca 2012 roku. Decyzją z dnia 12 lipca 2012 roku strona pozwana odmówiła wypłaty odszkodowania, uzasadniając odmowę brzmieniem art. 6 ust. 1 i 4 OWU mieszkań i budynków mieszkalnych DOMOWNIK. Zgodnie z powyższymi zapisami umową ubezpieczenia nie są objęte budynki, lokale mieszkalne znajdujące się w stadium budowy, przebudowy, rozbudowy, modernizacji, oraz niezamieszkałe na stałe, o ile nie zostanie opłacona składka za to ryzyko. Ubezpieczyciel podniósł, iż kradzież miała miejsce w budynku w stanie modernizacji, niezamieszkałym na stałe. Ponadto podniósł, że budynek nie był należycie zabezpieczony przed dostępem osób trzecich bowiem zgodnie z art. 8 OWU - drzwi nie posiadały dwóch zamków wielozastawkowych, drzwi i okna były w złym stanie technicznym. W dniu 8 sierpnia 2012 roku powód wniósł odwołanie, które decyzją z dnia 25 września 2012 roku nie zostało uwzględnione. Powód złożył także skargę do Powiatowego Rzecznika Konsumentów w N. oraz do Rzecznika Ubezpieczonych. Powód w uzasadnieniu pozwu podniósł także, że strona pozwana nie zawarła definicji zamka, zatem założenie dwóch klódek w jego ocenie spełnia wymagania umowy. W ocenie powoda także okna były zabezpieczone w prawidłowy sposób.

W odpowiedzi na pozew z dnia 26 czerwca 2013 r. strona (...) S. A. w W. wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na jej rzecz kosztów procesu według norm przepisanych. Wskazała, iż suma ubezpieczenia od kradzieży z włamaniem wynosiła 20.000 zł, co oznacza że roszczenie powoda, gdyby uznać za uzasadnione to nie może przekraczać tej kwoty. Strona pozwana podniosła, iż wobec faktu niezamieszkania w budynku w sposób ciągły przez ponad 60 dni, brak było ochrony ubezpieczeniowej z tego powodu. Ponadto strona pozwana podniosła, że budynek nie był zabezpieczony w sposób określony w § 8 OWU, co miało wpływ na zaistnienie szkody.

Dnia 6 września 2013 roku na rozprawie (k. 377) powód M. S. podtrzymał żądanie pozwu i wniósł nadto o zasądzenie od pozwanej kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Dnia 9 kwietnia 2014 roku na rozprawie (k. 629-630) powód podtrzymał swoje dotychczasowe żądanie. Doprecyzował, iż przedmiotowa polisa obejmowała ubezpieczenie od kradzieży z włamaniem na sumę 20.000 zł przy czym powód płacił składkę ze zwykłą za nie zamieszkiwanie w budynku, a także ubezpieczenie od ryzyka wandalizmu tj. zamierzonego bezpośredniego zniszczenia mienia na sumę ubezpieczenia 2.000 zł Łącznie zatem powód ubezpieczył nieruchomość na kwotę 22.000 zł. W zakresie odsetek określił, iż domaga się odsetek ustawowych od żądanej kwoty od dnia 19 lipca 2012 roku, albowiem w dniu 18 lipca 2012 roku upłynął 30 dniowy termin do wypłaty odszkodowania.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Dnia 9 września 2002 roku powód M. S. i jego żona G. S. we wspólności ustawowej nabyli nieruchomość położoną w S., gmina K., powiat (...), województwo (...), dla której to nieruchomości w Sądzie Rejonowym w Środzie Śląskiej prowadzona jest księga wieczysta KW (...).

Dowód: wypis aktu notarialnego k. 13,15; zawiadomienie z SR Środa Śląska Wydział Ksiąg Wieczystych k. 14.

Po zakupie wyżej opisanej nieruchomości powód M. S. rozpoczął remont znajdującego się na niej budynku w (...). W budynku tym wymienione zostały: instalacja elektryczna, gniazdko, włączniki, kinkiety, lampy, kanalizacja, instalacja wodno – kanalizacyjna, centralnego ogrzewania. W budynku położone zostały nowe tynki, posadzki, zamontowano

regipsy. Zakupione zostały drzwi wewnętrzne. Zamontowano sanitariaty, umywalki, zakupiono grzejniki stalowe, okna.

Dowód: przesłuchanie powoda M. S. k. 586-587; faktury k. 25-224, 259-284; umowy i dowody zapłaty zaliczek k.226-257.

Dnia 20 grudnia 2008 roku zawarta została przez M. S. z (...) SA w W. umowa ubezpieczenia mieszkań i budynków mieszkalnych (...). Przedmiotem umowy był budynek położony w S. nr 27, zbudowany w 1936 roku o powierzchni 150 m². Przedmiot umowy ubezpieczony został od ryzyka pożaru i innych zdarzeń losowych, od kradzieży z włamaniem i rabunku w zakresie ruchomości domowych i elementów stałych na kwotę 20.000 zł. W związku z niezamieszkaniem budynku powód opłacił zwykłą składkę w wysokości 10 %. Ponadto powód zawarł także umowę ubezpieczenia w zakresie ryzyka wandalizmu, które określone zostało jako zamierzone, bezpośrednie zniszczenie lub uszkodzenie mienia, tj. zewnętrznych elementów budynku. Suma ubezpieczenia wyniosła 2.000 zł

Umowa powyższa zawarta została na okres od 22 stycznia 2009 roku do 22 stycznia 2010 roku. Składka z tytułu tej umowy została opłacona.

Dnia 21 grudnia 2009 umowa ubezpieczenia została wznowiona na okres od 22.01.2010 r. do 22 stycznia 2011 roku, a następnie wznowiono ją na okres od dnia 22 stycznia 2012 roku do 22 stycznia 2013 roku. Składki ze wznowionych umów zostały opłacone we wskazanej przez stronę pozwaną wysokości.

Dowód: polisa nr (...) k. 289-291; oświadczenie k. 292; dowody wpłaty k. 298- 299, 302; pismo z 21.12.2009 r. k. 300; aneks wznowieniowy k. 301; aneks wznowieniowy k. 303.

W dniu 16 czerwca 2012 roku M. S. przyjechał do budynku w (...) i stwierdził, że w budynku miało miejsce włamanie. Poprzednio na nieruchomości przebywał w lutym 2012 roku. Na teren posesji włamywacze dostali się niszcząc ogrodzenie, które było dookoła całej działki. Drzwi wejściowe do budynku były uszkodzone, ale nie zostały otwarte przez włamywaczy, albowiem nie udało się im ich otworzyć. Drzwi były masywne, zaopatrzone zarówno w dwa zamki i dwa skobele zamykane na kłódki. Sprawcy dostali się do wnętrza budynku poprzez okno piwniczne, które zamontowane było na ramie z 12 kołkami. Rama w całości została wyłamana przez włamywaczy. Z piwnicy do dalszej części budynku włamywacze dostali niszcząc drzwi wewnętrzne. Cały budynek został zniszczony i okradziony z instalacji. Z posadzki wyrwane zostały na całej długości budynku rury miedziane, które zostały wykłute profesjonalne na całej długości. Ze ścian została wyrwana cała instalacja wodna miedziana. W piwnicy wyrwana została tablica elektryczna z bezpiecznikami. Na sufitach powyrywane były płyty gipsowe. Ze ścian powyrywane zostały kable, skradziono wszystkie kontakty. Sufity były zniszczone zarówno na parterze jak i na piętrze. Wszystkie kaloryfery – 4 stare żeliwne i 10 nowych stalowych zabrano. Skradziono znajdujące się w budynku używane okna PCV w ilości 12 okien podwójnych oraz 7 par drzwi drewnianych. Zostały jedne drzwi. Skradziono także narzędzia elektryczne – wiertarkę, wkrętarkę, oraz umywalki, wodomierze, toaletę. Poza kradzieżą włamywacze spowodowali ogólne szkody i zniszczenia poprzez zniszczenie ścian, regipsów.

W wyniku włamania powód poniósł w ruchomościach domowych oraz elementach stałych budynku w (...) szkodę o wartości 65.980 zł.

Tego samego dnia M. S. zgłosił w Komendzie Powiatowej Policji w Ś. zawiadomienie o włamaniu. W dniu 16 czerwca 2012 roku funkcjonariusze KPP w Ś. A. H. i I. M. (2) przeprowadzili oględziny na nieruchomości powoda.

Dowód: protokół zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa k. 304-306; protokół oględzin k. 307-308; faktury za zakupione materiały k. 25-224, 259-284; płyta CD k. 288; zeznania świadka A. H. k. 584-585; zeznania świadka I. M. (2) k. 585 - 586; przesłuchanie powoda k. 586-587; opinia biegłej zakresu szacowania nieruchomości i rzeczoznawstwa majątkowego I. M. (1) k. 605-621.

Dnia 18 czerwca 2012 roku (...) S.A. przyjęło zgłoszenie szkody od powoda.

Decyzją z dnia 12 lipca 2012 roku ubezpieczyciel odmówił zaspokojenia roszczeń. W uzasadnieniu odmowy ubezpieczyciel wskazał, powołując się na art. 6 ust. 1 i 4 OWU mieszkań i budynków mieszkalnych, że umową ubezpieczenia nie są objęte budynki, lokale mieszkalne znajdujące się w stadium budowy, przebudowy, rozbudowy, modernizacji, oraz niezamieszkałe na stałe, o ile nie zostanie opłacona składka za to ryzyko. Dalej wskazał, że z dokumentacji zebranej w sprawie wynika, że kradzież nastąpiła w budynku znajdującym się w stanie modernizacji i dodatkowo niezamieszkałym na stałe. Ponadto ubezpieczyciel wskazał, że budynek nie był właściwie zabezpieczony przed dostępem osób trzecich, w myśl zapisów art. 8 OWU mieszkań i budynków mieszkalnych domownik - drzwi nie posiadały dwóch zamków wielozastawkowych, drzwi i okna były w złym stanie technicznym.

Dnia 18 lipca 2012 roku M. S. złożył odwołanie od powyższej decyzji. Wskazał, iż w przedmiotowym budynku prowadzone były prace o charakterze konserwatorsko - profilaktycznym niezbędne do utrzymania budynku w należyтым stanie technicznym. Ponadto wskazał, iż zawierając umowę opłacił dodatkową składkę za niezamieszkanie w zakresie ubezpieczenia od kradzieży z włamaniem.

Decyzją z dnia 25 września 2012 roku ubezpieczyciel nie uznał odwołania powoda.

M. S. ponownie dnia 8 sierpnia 2012 roku złożył odwołanie od decyzji.

Dowód: notatka k. 310-312; pismo z dnia 18.06.2012 r. k. 313; załącznik do szkody k. 309; decyzja z dnia 12.07.2012 r. k. 314; odwołanie k. 321-322; decyzja z 25.09.2012 k. 315; odwołanie z dnia 8.08.2012 r. k. 323-324.

M. S. zwrócił się także w przedmiotowej sprawie do Powiatowego Rzecznika Konsumentów w N.. (...) S.A. w W. w piśmie z dnia 3 października 2012 roku, skierowanym do Powiatowego Rzecznika Konsumentów wyjaśniło, że w toku postępowania likwidacyjnego ustalono, że lokal w trakcie remontu nie spełniał warunków zabezpieczenia określonych w OWU. Zgodnie bowiem z § 8 ust. 2 pkt. 1, 2 i 5 obowiązek należytego zabezpieczenia jest spełniony gdy zachodzą jednocześnie następujące warunki:

- 1) dostęp do miejsca ubezpieczenia jest utrudniony dla osób trzecich w taki sposób, że wejście wymaga użycia narzędzi lub siły fizycznej;
- 2) drzwi zewnętrzne prowadzące do lokalu lub budynku mieszkalnego, domku letniskowego (z wyłączeniem drzwi balkonowych i tarasowych o konstrukcji drzwi balkonowych) spełniają następujące warunki:
 - a. powinny być pełne, w należyтым stanie technicznym, prawidłowo osadzone i zamknięte, tak aby ich wyłamanie bądź wyważenie było możliwe jedynie przy użyciu narzędzi lub siły fizycznej;
 - b. (...)
 - c. powinny być zamykane na co najmniej dwa zamki wielozastawkowe lub jeden zamek atestowany łącznie z wkładką atestowaną przez Instytut (...), bądź (...) Metalplast, bądź Zakład (...), Centralne Laboratorium Kryminalistyczne Policji albo zamek zamontowany w atestowanych przez wyżej wymienione instytucje drzwiach przeciwwłamaniowych;
- 5) drzwi balkonowe i tarasowe o konstrukcji drzwi balkonowych oraz okna są w należyтым stanie technicznym oraz są tak skonstruowane, umocowane, osadzone i zamknięte, że ich otwarcie jest możliwe jedynie przy użyciu narzędzi lub siły fizycznej.

Strona pozwana wskazała też, jeżeli warunki określone w ust. 2,3,4 nie zostały spełnione, a miało to wpływ na powstanie lub rozmiar szkody, (...) S.A. ma prawo odmówić wypłaty całości lub części odszkodowania.

Pismo takiej samej treści skierowane zostało przez ubezpieczyciela do Rzecznika Ubezpieczonych w dniu 25 października 2012 r.

Dowód: pismo z dnia 3.10.2012 r. k. 316; pismo z dnia 25.10.2012 r. k. 318-319.

Postanowieniem z dnia 31 grudnia 2012 roku Komenda Powiatowa Policji w Ś. umorzyła dochodzenie w sprawie kradzieży dokonanej w nieustalonym czasie od lutego 2012 roku do 16 czerwca 2012 roku, w S. w gminie K. z budynku posadowionego na posesji nr (...). Ponadto poinformowano powoda o wyłączeniu do odrębnego postępowania materiałów przeciwko R. K. i zawieszeniu postępowania przeciwko R. K., a pismem z dnia 2 stycznia 2013 roku zawiadomiono o przesłaniu aktu oskarżenia przeciwko G. B. i innym do Sądu Rejonowego w Środzie Śląskiej.

Dowód: odpis postanowienia k. 331-332; pismo z 31.12.2012 r. k. 333-334; postanowienie o zawieszeniu postępowania k. 336-337; pismo z 2.01.2013 r. k. 335.

Decyzją z dnia 15 lutego 2013 roku (...) S.A. w W. przyznała M. S. odszkodowanie w kwocie 1.057,46 zł.

W związku z włamaniem za kolejny okres ubezpieczenia to jest od dnia 22 stycznia 2013 roku do 22 stycznia 2014 roku (...) S.A. w W. zachowując dotychczasowe sumy ubezpieczenia podniosło składkę.

Dowód: decyzja z dnia 15.02.2013 r. k. 338; aneks wznowieniowy k. 339; pismo z dnia 7.12.2012 r. k. 340.

M. S. zwrócił się do firm budowlanych o ustalenie wartości prac budowlanych związanych z odtworzeniem stanu budynku w (...) sprzed włamania. Wartość prac w zakresie odtworzenia instalacji wodno – kanalizacyjnej i centralnego ogrzewania określona została przez Firmę (...) P. J. na kwotę 5.500 zł. Wartość prac elektrycznych została wyceniona na kwotę 3.000 zł przez (...) H.U. (...), natomiast wartość prac murarsko – tynkarskich wraz z posprzątaniami budynku wyceniona została na kwotę 2.933 zł.

Dowód: łączny kosztorys k. 8; oferty k. 9-11.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie w całości.

W niniejszej sprawie spór dotyczył okoliczności dotyczących przyjęcia przez stronę pozwaną (...) S.A. w W. odpowiedzialności za szkodę związaną z włamaniem i kradzieżą, jakie miały miejsce na nieruchomości powoda w czerwcu 2012 roku. Strona powodowa kwestionowała swoją odpowiedzialność podnosząc, iż powód nie wywiązał się z warunków umowy określonych w Ogólnych Warunkach Ubezpieczenia mieszkań i budynków mieszkalnych – Domownik, polegających na nieprawidłowym zabezpieczeniu nieruchomości i z tego powodu odpowiedzialność ubezpieczyciela została wyłączona.

Ustalając stan faktyczny w sprawie Sąd oparł się na obiektywnych dowodach z dokumentów w postaci: przedłożonych faktur za zakup materiałów budowlanych, protokołu przyjęcia zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa oraz oględzin nieruchomości, polisy oraz kolejnych aneksów i dowodów zapłaty składek, aktu notarialnego i zawiadomienia z ksiąg wieczystych, korespondencji powoda ze stroną pozwaną, podejmowanych przez ubezpieczyciela decyzji oraz pism kierowanych do Powiatowego Rzecznika Konsumentów i Rzecznika Ubezpieczonych. Żaden z powyższych dowodów nie był kwestionowany przez stronę pozwaną, a ich prawdziwość nie budzi wątpliwości. Ponadto Sąd oparł się na zeznaniach świadków A. H. i I. M. (2), to jest funkcjonariuszy policji przeprowadzających oględziny na miejscu włamania oraz na dowodzie z zeznań powoda, które w zakresie istotnym dla rozstrzygnięcia sprawy są spójne, logiczne i wzajemnie się uzupełniają. Ponadto Sąd oparł się na opinii biegłej I. M. (1), która w ocenie Sądu sporządzona została prawidłowo.

W tym miejscu – odnosząc się do przedłożonych przez strony dowodów Sąd stwierdza, iż strona pozwana nie przedłożyła Ogólnych Warunków Umowy mieszkań i budynków mieszkalnych – Domownik, na których opierała swoje zarzuty, jak i nie przedłożyła aktu szkody. Pomimo dwukrotnego wezwania przez Sąd strona pozwana nie dołączyła wyżej wskazanych dokumentów. W tym zakresie wnioski dowodowe strony pozwanej zostały oddalone.

Przechodząc do podstawy prawnej żądania powoda, należy wskazać, iż zgodnie z art. 805 § 1 i § 2 pkt 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działania swojego przedsiębiorstwa, spełnić

określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Świadczenie ubezpieczyciela przy ubezpieczeniu majątkowym polega w szczególności na zapłacie określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku. Jak wynika z treści powyższego przepisu umowa ubezpieczenia jest umową dwustronnie zobowiązującą. Ubezpieczający obowiązany jest do uiszczenia składki natomiast na ubezpieczyciela ciąży obowiązek wypłaty odszkodowania w przypadku zajścia przewidzianego w umowie wypadku. Treść umowy ubezpieczenia regulują przepisy ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o działalności ubezpieczeniowej (tekst jednolity Dz. U. z 2013 roku, poz. 950). I tak w myśl art. 12 powyższej ustawy zakład ubezpieczeń udziela ochrony ubezpieczeniowej na podstawie umowy ubezpieczenia zawartej z ubezpieczającym. Ust. 2 stanowi, że umowa ubezpieczenia ma charakter dobrowolny, z zastrzeżeniem przepisów ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych. Natomiast w myśl ust 3 i 4 ogólne warunki ubezpieczenia oraz umowa ubezpieczenia powinny być formułowane jednoznacznie i w sposób zrozumiały, a postanowienia sformułowane niejednoznacznie interpretuje się na korzyść ubezpieczającego, ubezpieczonego, uposażonego lub uprawnionego z umowy ubezpieczenia. Treść ogólnych warunków umowy reguluje zaś przepisy art. 12a zgodnie z którymi ogólne warunki ubezpieczenia określają w szczególności:

- 1)rodzaj ubezpieczenia i jego przedmiot;
- 2)warunki zmiany sumy ubezpieczenia lub sumy gwarancyjnej, jeżeli ogólne warunki ubezpieczenia taką zmianę przewidują;
- 3)prawa i obowiązki każdej ze stron umowy ubezpieczenia;
- 4)zakres odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń;
- 5)przy ubezpieczeniach majątkowych - sposób ustalania rozmiaru szkody;
- 6)sposób określania sumy odszkodowania lub innego świadczenia, jeżeli ogólne warunki ubezpieczenia przewidują odstępstwa od zasad ogólnych;
- 7)sposób ustalania i opłacania składki ubezpieczeniowej;
- 8)metodę i sposób indeksacji składek, jeżeli ogólne warunki ubezpieczenia indeksację przewidują;
- 9)tryb i warunki dokonania zmiany umowy ubezpieczenia zawartej na czas nieokreślony;
- 10)przesłanki i terminy wypowiedzenia umowy przez każdą ze stron, a także tryb i warunki wypowiedzenia, jeżeli ogólne warunki ubezpieczenia przewidują taką możliwość.

W myśl powyższych przepisów treść umowy ubezpieczenia i jej postanowienia zawarte są w umowie oraz mogą być zawarte w ogólnych warunkach ubezpieczenia, stanowiących załącznik do umowy. Możliwość regulowania zobowiązania ogólnymi warunkami umowy wprowadzają bowiem także przepisy art. 384 § 1 k.c., zgodnie z którymi ustalony przez jedną ze stron wzorzec umowy, w szczególności ogólne warunki umów, wzór umowy, regulamin, wiąże drugą stronę, jeżeli został jej doręczony przed zawarciem umowy.

Jak ustalono w toku postępowania powód spełnił swój obowiązek wynikający z zawartej umowy ubezpieczenia majątkowego, to jest uiszczył składkę za ubezpieczenie w terminie. Tym samym na stronie powodowej ciążył obowiązek spełnienia świadczenia w razie zajścia wypadku określonego w umowie. Jak ustalono w toku niniejszego postępowania powoda i stronę pozwaną łączyła umowa ubezpieczenia majątkowego, którego przedmiotem ochrony była nieruchomość powoda położona w S.. Nieruchomość została ubezpieczona między innymi od ryzyka kradzieży z włamaniem oraz od wandalizmu. Z tytułu niezamieszkiwania w nieruchomości powód uiszczał większą składkę. Zatem na ubezpieczyciela ciążył także obowiązek wypłaty odszkodowania pomimo niezamieszkiwania w budynku objętym ochroną. W tym miejscu należy ponownie podkreślić, iż treść łączącej strony umowy została ustalona

wyłącznie na podstawie przedłożonej przez powoda umowy ubezpieczenia – polisy nr (...). Natomiast strona pozwana nie przedłożyła w szczególności ogólnych warunków umowy ubezpieczenia mieszkań i budynków mieszkalnych – Domownik, na treść których powoływała się w decyzjach o odmowie wypłaty ubezpieczenia, kwestionując swoją odpowiedzialność. Sąd rozstrzygając niniejszą sprawę ma zaś na względzie regulację art. 6 k.c. zgodnie z którym ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne (ciężar dowodu) a nadto art. 3 k.p.c. wedle którego strony i uczestnicy postępowania obowiązani są dokonywać czynności procesowych zgodnie z dobrymi obyczajami, dawać wyjaśnienia co do okoliczności sprawy zgodnie z prawdą i bez zatajania czegokolwiek oraz przedstawiać dowody.

Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.). Sąd zobowiązywał dwukrotnie stronę pozwaną do przedłożenia OWU jak i akt szkody, lecz pomimo tych wezwań strona pozwana nie przedłożyła żądanych dokumentów. W związku z powyższym stwierdzić należy, że strona pozwana nie wykazała jaka jest treść ogólnych warunków umowy ubezpieczenia mieszkań i budynków mieszkalnych – Domownik, i tym samym nie wykazała, że powód nie zabezpieczył w odpowiedni, określony właśnie w OWU sposób swoją nieruchomości i tym samym wyłączył odpowiedzialność ubezpieczyciela z tytułu kradzieży. W treści umowy nie wskazano natomiast jakie obowiązki ciążyą na ubezpieczającym, zatem w ocenie Sądu podstawę do stwierdzenia odpowiedzialności strony pozwanej można wyłącznie ustalić, poprzez stwierdzenie, że wystąpiło zdarzenie określone w umowie. Jak już wskazano powyżej nieruchomość powoda została ubezpieczona między innymi od ryzyka kradzieży z włamaniem oraz od wandalizmu. Jak ustalono w toku postępowania dowodowego w okresie pomiędzy lutym 2012 roku do 16 czerwca 2012 roku miało miejsce włamanie do nieruchomości powoda. Sprawcy najpierw zniszczyli ogrodzenie, by dostać się na teren posesji, a następnie do samego budynku dostali się przez okno piwniczne wrywając je wraz z ramą. Następnie skradli elementy instalacji elektrycznej, wodno – kanalizacyjnej i centralnego ogrzewania, okna, drzwi oraz zniszczyli ściany, sufity i podłogi. Tym samym stwierdzić należy iż miała miejsce zarówno kradzież z włamaniem jak i sprawcy dokonali aktów wandalizmu, to jest spełniły się wypadki stanowiące podstawę do wypłaty odszkodowania, albowiem powód poniósł szkodę, która wyceniona została na kwotę 65.980 zł. Odnosząc się do podstawy odmowy wypłaty odszkodowania, podkreślając kolejny raz brak OWU, Sąd stwierdza, iż jeżeli wskazane przez stronę pozwaną okoliczności stanowiłyby podstawę do odmowy wypłaty odszkodowania, to i tak w ocenie Sądu nie miały miejsca w niniejszej sprawie. Jak ustalono nieruchomość powoda była zabezpieczona w odpowiedni sposób, po pierwsze była ogrodzona, drzwi zamknięte były na 2 zamki i dwie kłódki. Strona pozwana podnosiła, że drzwi nie były wyposażone w dwa zamki, jednakże podkreślić należy, iż sprawcy nie dostali się do budynku drzwiami, bo pomimo wyposażenia ich w dwa zamki i dwie kłódki nie pokonali tego zabezpieczenia, a dostali się do domu przez okno piwniczne, które w całości zostało wyłamane wraz z ramą. Tym samym zgodnie z OWU na które powoływała się strona pozwana nie można mówić o niewłaściwym zabezpieczeniu nieruchomości. Nadto stwierdzić także należy, że fakt niezamieszkiwania na nieruchomości nie wyłączał odpowiedzialności ubezpieczyciela, albowiem z treści przedłożonej polisy jednoznacznie wynika, że powód zapłacił wyższą składkę właśnie z tytułu niezamieszkiwania i ochrona ubezpieczeniowa nie została wyłączona.

Mając powyższe na względzie Sąd stwierdza, iż roszczenie powoda z tytułu łączącej strony umowy ubezpieczenia jest zasadne.

Przechodząc do wysokości odszkodowania zgodnie z art. 824 §1 k.c. jeżeli nie umówiono się inaczej, suma ubezpieczenia ustalona w umowie stanowi górną granicę odpowiedzialności ubezpieczyciela, a zgodnie z art. 824¹ §1 k.c. suma pieniężna wypłacona z tytułu ubezpieczenia nie może być wyższa od poniesionej szkody. Jak wynika z treści umowy suma ubezpieczenia z tytułu ochrony przed kradzieżą i włamaniem została określona na kwotę 20.000 zł, natomiast z tytułu ochrony przed wandalizmem na kwotę 2.000 zł. Tym samym stwierdzić należy, że żądanie wypłaty odszkodowania w łącznej kwocie 22.000 zł jest w całości zasadne, albowiem jak wynika z treści opinii biegłej szkoda poniesiona przez powoda wynosi 65.980 zł.

Odnosząc się do żądania w zakresie odsetek zgodnie z przepisami art. 817 § 1 k.c. ubezpieczyciel obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie trzydziestu dni, licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku. Powód dokonał zgłoszenia szkody w dniu 18 czerwca 2012 roku, zatem trzydziestodniowy termin upłynął z dniem 18 lipca 2012 roku. Strona pozwana zakończyła postępowanie likwidacyjne jeszcze przed upływem powyższego terminu, albowiem pierwsza decyzja o odmowie wypłaty odszkodowania wydana została już 12 lipca 2012 roku. Zgodnie natomiast w myśl art. 481 k.c. jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. W związku z powyższym Sąd uznał za zasadne zasądzić odsetki od kwoty 22.000 zł od dnia 19 lipca 2012 roku, to jest od dnia następnego po upływie trzydziestodniowego terminu określonego w art. 817 § 1 k.c.

Orzeczenie w przedmiocie kosztów uzasadnia treść przepisów art. 98 § 1 i 3 k.p.c. Zgodnie z art. 98 § 1 k.p.c. strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). W myśl § 3 tego artykułu do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego adwokata, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony. Na koszty procesu złożyły się koszty opłaty sądowej od pozwu w kwocie 1.100 zł, koszty zastępstwa prawnego w kwocie 1.200 zł oraz kwota 34 zł kosztów opłat skarbowych od pełnomocnictw. Ponadto powód uścił zaliczkę na opinię biegłej w kwocie 1.200 zł.

Orzeczenie w przedmiocie wynagrodzenia biegłej uzasadniają przepisy art. 288 k.p.c. zd. 1 w myśl których biegły ma prawo żądać wynagrodzenia za stawiennictwo do sądu i wykonaną pracę. Natomiast w myśl art. 89 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2012 roku, poz. 1101) biegłemu powołanemu przez sąd przysługuje wynagrodzenie za wykonaną pracę oraz zwrot poniesionych przez niego wydatków niezbędnych dla wydania opinii. Ustęp 2 stanowi, iż wysokość wynagrodzenia biegłego za wykonaną pracę ustala się, uwzględniając wymagane kwalifikacje, potrzebny do wydania opinii czas i nakład pracy, a wysokość wydatków, o których mowa w ust. 1 - na podstawie złożonego rachunku. Zgodnie z ust. 3 wynagrodzenie biegłych oblicza się według stawki wynagrodzenia za godzinę pracy albo według taryfy zryczałtowanej określonej dla poszczególnych kategorii biegłych ze względu na dziedzinę, w której są oni specjalistami. Podstawę obliczenia stawki wynagrodzenia za godzinę pracy i taryfy zryczałtowanej stanowi ułamek kwoty bazowej dla osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe, której wysokość określa ustawa budżetowa.

Stosownie zaś do § 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 kwietnia 2013 r. w sprawie określenia stawek wynagrodzenia biegłych, taryf zryczałtowanych oraz sposobu dokumentowania wydatków niezbędnych dla wydania opinii w postępowaniu cywilnym (Dz. z 2013 r. poz. 518) stawka wynagrodzenia biegłych powołanych przez sąd za każdą rozpoczętą godzinę pracy, zwana dalej "stawką", wynosi - w zależności od stopnia złożoności problemu będącego przedmiotem opinii oraz warunków, w jakich opracowano opinię - od 1,28% do 1,81% kwoty bazowej dla osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe, której wysokość określa ustawa budżetowa, zwanej dalej "kwotą bazową". Obecnie kwota bazowa wynosi 1766,46 zł, zatem przedział ten wynosi od 22,61 zł do 31,97 zł.

Wedle rachunku biegła I. M. (1) nad sporządzeniem opinii spędziła łącznie 55 godzin i wskazany przez biegłą czas odpowiada rzeczywistemu czasowi poświęconemu na sporządzenie powyższej opinii i stopniowi jej złożoności.

W związku z powyższym, przyjmując za biegłą kwotę 31,97 zł jako stawkę za jedną godzinę za sporządzenie opinii, Sąd przyznał biegłej wynagrodzenie w kwocie 1.758,35 zł, które zgodnie z przepisami art. 89 ust. 4 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, w myśl których wynagrodzenie biegłego będącego podatnikiem obowiązany do rozliczenia podatku od towarów i usług podwyższa się o kwotę podatku od towarów i usług, określoną zgodnie ze stawką tego podatku obowiązującą w dniu orzekania o tym wynagrodzeniu, zostało powiększone o kwotę 404,42 zł należnego podatku VAT. Ponadto na podstawie art. 89 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, Sąd przyznał biegłej kwotę 238,58 zł tytułem zwrotu poniesionych kosztów. Przyznane wydatki nie zostały powiększone o stawkę VAT, albowiem zgodnie ze wskazanym powyżej przepisem art. 89 ust. 4 podatek VAT przysługuje wyłącznie

od wynagrodzenia, a przepisy art. 89 ust. 1 wyraźnie rozróżniają wynagrodzenie dla biegłego oraz zwrot kosztów dla biegłego.

W związku z powyższym Sąd przyznał biegłej łącznie kwotę 2.401,35 zł w związku ze złożoną w sprawie opinią.

Orzeczenie w przedmiocie zwrotu kosztów dojazdu świadków uzasadniają przepisy art. 85 ust. 1 które stanowią, iż świadkowi przysługuje zwrot kosztów podróży, kosztów noclegu i utraconych zarobków lub dochodów, związanych ze stawiennictwem w sądzie. W myśl zaś przepisów art. 86 ust. 1 świadkowi przysługuje zwrot kosztów podróży – z miejsca jego zamieszkania do miejsca wykonywania czynności sądowej na wezwanie sądu – według zasad obowiązujących przy obliczaniu należności przysługujących pracownikowi, zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej, z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju. I tak zgodnie z rozporządzeniem Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 19 grudnia 2002 roku, w sprawie wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju (Dz. U. z 2002 roku, nr 236 poz. 1990 z póź. zm.) koszt przejazdu samochodem o pojemności powyżej 900 cm³ wynosi 0,8358 zł za 1 km.

Świadek I. M. (2) stawił się na rozprawę w dniu 22 listopada 2013 roku, na którą przybył ze swojego miejsca zamieszkania to jest z R.. Łącznie trasa R. – N. – R. wyniosła 278 km i odbyta została pojazdem o pojemności silnika przekraczającej 900 cm³. W związku z powyższym Sąd przyznał świadkowi kwotę 232,35 zł tytułem zwrotu kosztów dojazdu.

Natomiast na podstawie przepisów art. art. 84 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych Sąd z urzędu zwraca stronie wszelkie należności z tytułu wydatków, stanowiące różnicę między kosztami pobranymi od strony a kosztami należnymi. W związku z powyższym Sąd zwrócił stronie pozwanej kwotę 66,30 zł tytułem niewykorzystanej części zaliczki.

Mając powyższe na względzie orzeczono jak na wstępie.